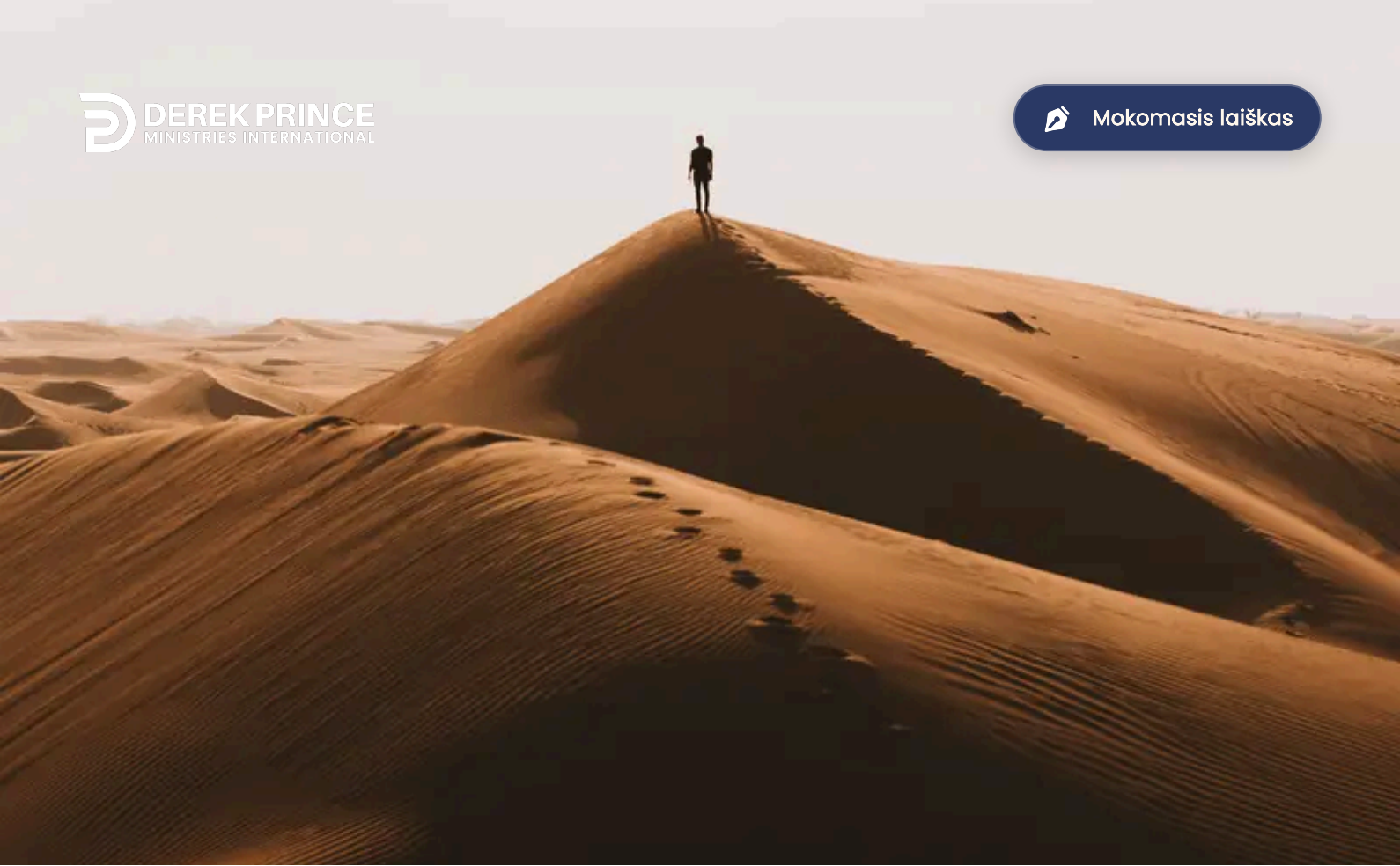

Atmetimo problemos sprendimas

Dalis 2/2

Nuo atmetimo iki priėmimo By Derek Prince

Paskutiniame mano laiške nagrinėjome kas yra atmetimas. Paprasčiau tariant, tai jausmas, kad esi nepageidaujamas, jausmas, kad nors ir nori, kad žmonės tave mylėtų, atrodo, kad niekas nemyli. Arba tai yra norėjimas būti grupės dalimi, tačiau jaučiama atskirtis. Tai yra įprasta savijauta, netgi krikščioniškose bendruomenėse.

Vėliau pažvelgėme į tai, kaip Šventasis Raštas vaizduoja atmetimą. Ypatingai jaudinantis yra ištekęs moters vaizdavimas, esantis Izaijo 54:6.

**"VIEŠPATS pašaukė tave kaip atskirtą,
dvasioje suvargusią moterį, kaip atstumtą
jaunystės žmoną, – sako Dievas."**

Yra daug kitų būdų, kuriais gali atsirasti atmetimas ir įvairių būdų kaip kažkas gali sureaguoti į atmetimą.

Dabar noriu su jumis pakalbėti apie atmetimo problemos sprendimą. Noriu jums parodyti atsakymą į šią problemą Šventajame Rašte. Ir aš jums pasakysiu: tai veikia! Aš mačiau daugybę gyvenimų, kurie kardinaliai pasikeitė. Ne laikinai, ne paviršutiniškai, o radikaliai.

Kiekvienas Dievo sprendimas kiekvienai mūsų gyvenimo problemai ateina iš mainų ant kryžiaus. Kryžius yra vieta, kur Dievas pateikė sprendimą visoms mūsų problemoms. Jėzus ant kryžiaus įveikė ir atmetimo problemą.

Prieš daugelį metų (tiesą sakant 1943 m.) Viešpats per Dvasios dovanas man pasakė, kad turėčiau apsvarstyti Kalvarijos darbą – jog tai yra tobulas darbas: tobulas visais atžvilgiais, tobulas visais aspektais. Aš praleidau keletą dešimtmečių galvodamas apie Kalvarijos darbą – ką Jėzus padarė ant kryžiaus – ir kiekvieną kartą, kai manau, kad viską žinau, atrandu kažką naujo.

Mainai

Bėgant metams, Viešpats man parodė vieną esminį principą: kad Jėzaus nukryžiuojimas yra mainai, dieviškai sustyguoti mainai. Ant kryžiaus, norėdamas patenkinti amžinąjį, dieviškąjį teisingumą, Dievas uždėjo ant Jėzaus visą blogį, kuris dėl teisingumo buvo priskirtas žmonių giminei, tam kad tas, kuris atgailauja ir tiki, gautų visą gėrį, kuris priklauso Jėzui. Jėzus paėmė blogį, kad mes gautume

gėrį. Tai labai paprasta, labai paprasta, bet kai pradėsite tai suprasti, atsivers begalės palaiminimų jūsų sielai.

Dievas sukėlė visą blogį ant Jėzaus, kad mes gautume visa, kas gera. Ir kuo ilgiau apie tai medituojau, tuo labiau matau, kad mainai įvyko. Štai tik keli mainų aspektai:

„Jėzus buvo nubaustas už mūsų nuodėmę, kad mums būtų atleista. Jėzus buvo sužeistas dėl mūsų ligų, kad mes būtume išgydyti. Jėzus pažino negalią, kad mes turėtume sveikatos. Jėzus tapo vargšu dėl mūsų, kad turėtume Jo turtus, Jėzus mirė mūsų mirtimi, kad turėtume Jo gyvybę.“

Kol aš meditavau apie tai, Dievas man pasakė: "Yra ir kita to mainų pusė. O kaip dėl atmetimo?" Izaijo 53:3 sakoma:

„Jis paniekintas ir žmonių atmestas, skausmų vyras, negalią pažinęs.“

Jėzus atidavė savo tris su puse gyvenimo metų gero darymui: atleidinėjo nuodėmes, gydė ligas, laisvino demonų prislėgtuosius. Jis nedarė nieko blogo, tik gera. Šio laikotarpio pabaigoje Jo tautai, žydų tautai, Romos valdininkas leido pasirinkti ką jie norėtų išsaugoti: Jėzų iš Nazareto ar nusikaltėlį, vardu Barabas, kuris buvo nuteistas už politinį maištą, apiplėšimą ir žmogžudystę. Kurstoma religinių lyderių, visa tauta priėmė vieną iš neįprasčiausių ir tragiškiausių sprendimų per visą žmonijos istoriją; jie atmetė Jėzų ir vietoj jo pasirinko Barabą, politinį maištininką.

Jie šaukė: „Šalin, šalin Jėzų! Nukryžiuok Jį! Mes Jo nenorime! Mes pasilikime Barabą, vagį ir plėšiką“. Kaip į tai reagavo Jėzus? Jis meldėsi Tėvui, kad atleistų tiems, kurie Jį pasmerkė nukryžiuvimui. Jis nesijaudino dėl to kas su juo vyksta. Jis buvo susirūpinęs kas nutiks jiems. Nuostabus Jėzaus pavyzdys yra tas, kad nors Jis buvo agonijoje ir atmestas, Jis nesirūpino savimi. Jis nerimavo dėl tų, kurie Jį atmetė. Koks tai pavyzdys!

Kai nagrinėjau Jėzaus mainus ant kryžiaus atmetimo problemos atžvilgiu, supratau kai ką stulbinančio – kad nors Jį atmetė žmonės, paskutinė Jėzaus agonija ant kryžiaus buvo dėl to, kad Jį atmetė Tėvas. Jei perskaitysite Biblijos eilutes, tai visai netoli tos siaubingos patirties pabaigos Jis pasakė:

„Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?“ (Mato 27:46)

Ir jokio atsakymo iš dangaus nebuvo. Pirmą kartą visatos istorijoje Tėvas negirdėjo Sūnaus šauksmo. Tada Jėzus suprato, kad Jo Tėvas Jį atmetė. Kodėl Jis Jį atmetė? Štai ką Šventasis Raštas sako apie Dievą:

**„Tu esi per tyrų akių, kad žvelgtum į pikta, ir negali žiūrėti į neteisybę [ar nedorybę]“
(Habakuko 1:13)**

Kai Jėzus buvo paverstas nuodėme dėl mūsų nuodėmingumo, Dievas nusuko akis ir užsikišo ausis, kad neregėtų ir negirdėtų Jo Sūnaus šauksmo.

Po to iš Jėzaus lūpų pasigirdo tik vienas šauksmas, o tada Jis nutilo. Tikiu, kad teisinga yra teigti, jog Jis mirė nuo sudaužytos širdies. Jo širdį sudaužė ne jo paties tauta, o Tėvo atmetimas.

Kiekvienam šį straipsnį skaitančiam žmogui, kuris patyrė atmetimo agoniją, noriu pasakyti: Jėzus patyrė giliausius atmetimo skausmus, net buvo atmestas savo Tėvo, ir Jis priėmė tai už jus, kad jūs galėtumėte būti išgelbėti. Jei kada nors buvo gerų naujienų šiai kartai, tai yra būtent tai.

Priėmimas

Kas yra atmetimo priešingybė? Tai priėmimas. Man patinka Naujoji Karaliaus Jokūbo versija Efeziečiams 1:6, nes joje sakoma, kad Dievas „padarė mus priimtinius Mylimajame“. Jėzus, tikrasis ir viengimis Dievo Sūnus, buvo atmestas, kad mes, neverti maištininkai, galėtume būti priimti Jo Tėvo. Taigi, geriausias vaistas nuo mūsų problemų yra tikėjimas, kad Jėzus nešė mūsų atmetimą, kad galėtume būti priimti Jo ir Jo Tėvo.

Kartais su žemiškais tėvais kyla problemų, kurių nepavyksta išspręsti. Bet, draugai, nesvarbu, kad jūsų niekas nenorėjo, niekas jūsų nemylėjo ar jūsų tėvai net nebuvo vedę – kai ateini pas Dievą per Jėzų Kristų, tuomet tampa geriausias šeimos nariu visatoje, o Dievas neturi antrarūšių vaikų.

Dievo šeima yra geriausia šeima. Šitai šeimai nėra lygių. Net jei tavo šeima tavimi nesirūpino arba tavo paties tėvas tave atstūmė arba tavo mama niekada neturėjo tau laiko arba tavo vyras neparodė tau meilės, Dievas vis tiek tavęs nori. Esi priimtinas. Esi Jo ypatingo rūpesčio ir meilės objektas. Viskas, ką Jis daro visatoje, sukasi aplink tave.

Kai Dievas sako, kad esame priimtini, Jis neturi omenyje, kad esame tiesiog toleruojami – kad mes Jo nevarginame,

neerziname ar netrukdomė. Mes niekada iš Jo neatimame per daug laiko. Vienintelis dalykas, kuris Jį liūdina yra tai, kai per ilgai būname atitolę nuo Jo.

Dievas nenustumia mūsų į kampą ir nesako: „Palauk, aš per daug užsiėmęs. Aš neturiu tau laiko.“ Atvirkščiai, Jis sako: „Aš tavimi domiuosi. Aš noriu su tavimi bendrauti. Sveikas atvykęs čia. Užėik. Aš ilgai tavęs laukiau.“

Tai panašu į tėvą pasakojimą apie sūnų palaidūną (žr. Luko 15:11–32). Jis ten laukė vaiko, kuris grįžtų namo. Kitiems nereikėjo ateiti ir pranešti: „Tavo sūnus grįžo namo“, nes pirmasis tai sužinojo tėvas. Jis tai žinojo anksčiau nei visi kiti šeimos nariai.

Dievo požūris į mus Kristuje yra būtent toks. Mes nesame atstumtieji. Mes nesame antrarūšiai piliečiai. Mes nesame tik tarnai. Kai sūnus palaidūnas grįžo namo, jis norėjo būti tarnu. Bet tėvas apie tai net nenorėjo girdėti. Priešingai, jis pasakė: „Kuo greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas! Atveskite nupenėtą veršį ir papjunkite! Valgysime ir linksimsimės! Nes šis mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado.“ Visas namų ūkis buvo apverstas aukštyn kojomis, kad pasveikintų jį grįžus namo.

Taip pat Jėzus kalbėjo:

„Sakau jums, taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisųjų, kuriems nereikia atgailos.“ (Lk 15:7)

Taip Dievas priima mus Kristuje.

Turime suprasti šiuos du pagrindinius faktus:

1. Kristus ant kryžiaus nešė mūsų atmetimus – visą agoniją ir širdgėlą.
2. Įvyko mainai: esame priimti, nes Jis buvo atmetas. Esame „priimti Mylimajame“.

Kartais nereikia daryti nieko daugiau, kaip tik suvokti šiuos du faktus, kad įveiktumėte atmetimą. Prieš kelerius metus vienoje konferencijoje skubėjau į salę, kur turėjau sakyti pamokslą, ir tiesiogine ta žodžio prasme atsitrenkiau į moterį, kuri ėjo kita kryptimi. Ji buvo tarsi uždususi ir pasakė: „O, broli Prince! Aš meldžiausi, kad jei Dievas norėtų, kad susitikčiau su jumis, mes susitiktume.“

„Na, – pasakiau, – susitikome. Kokia problema? Galiu jums skirti apie dvi minutes. Netrukus turiu pamokslauti.“

Na, ji pradėjo kalbėti, ir po pusės minutės aš pasakiau: „Lukterkit. Aš žinau jūsų problemą. Man daugiau faktų nereikia. Jūsų problema yra atmetimas. Aš jai pasakiau: „Noriu, kad pakartotumėte paskui mane šiuos žodžius“. Taigi aš pasakiau deklaraciją, kurią ji pakartojo. Tikslų žodžių nepamenu, bet daugmaž taip ir pasakiau: „Dieve, dėkoju Tau, kad esi mano Tėvas, o aš Tavo vaikas. Aš esu Dievo šeimos narys. Dangus yra mano namai. Aš priklausau šeimai. Aš nesu atstumta. Aš esu priimtina. Dievas mane myli. Jis nori manęs. Jis manimi rūpinasi“. Pasakiau: „Amen“ ir „Viso gero, aš einu“ ir nuskubėjau.

Maždaug po mėnesio gavau laišką iš to pačios moters, kuriame ji pasakė: „Noriu jums pasakyti, kad tas dvi minutes, kurias praleidote su manimi, ir tie žodžiai, kuriuos pasakiau, visiškai pakeitė visą mano gyvenimą. Nuo to laiko esu kitoks žmogus“. Kodėl ji buvo kitokia? Nes ji suprato, ką reiškia būti priimtai Kristuje.

Keturi žingsniai

Daugeliui žmonių šią problemą išsprendžia paprasta deklaracija, kad jie yra priimtini Kristuje. Tačiau kitiems reikia daugiau. Taigi aš jums išdėstysiu paprastus veiksmus, kurių turite imtis jei jus vargina atmetimas. Tikiu, kad Šventoji Dvasia parodys, ar tai esate jūs ar ne.

1. Atleiskite tiems, kurie jus atstūmė

Tai būtina. Jūs sakote: „Na, mano tėvas mirė“. Tai man buvo daug kartų sakyta, ir kiekvieną kartą atsakau: „Tai nesvarbu, nes atleidžiate ne dėl tėvo. Tai darote dėl savęs pačių.“

Pažįstu puikų jauną krikščionį, kuris išgirdo šią žinią. Jis suprato, kad daugelį metų nešiojo kartėlį, apmaudą, pyktį ir maištą prieš mirusį tėvą. Jis išsivežė žmoną į kelių šimtų kilometrų kelionę į kapines, kuriose buvo palaidotas jo tėvas. Palikęs žmoną automobilyje, jis vienas nuėjo prie tėvo kapo. Ten jis atsiklaupė ir kelias valandas liejo visas savo nuodingas nuostatas. Jis neatsistojo, kol nesuvokė, kad atleido savo tėvui. Išėjęs iš kapinių, jis buvo kitas žmogus. Jo žmona šiandien liudija, kad turi visiškai naują vyrą. Jo tėvas mirė, bet jo paties pasipiktinimas buvo labai gyvas.

Atleidimas nėra naudingas tam, kuris miręs ar toli; tai yra jūsų santykių pabaiga, apie kurią mes kalbame. Jūs turite atleisti dėl savęs. Leiskite man priminti tai, ką sakiau daug kartų: atleidimas nėra emocija; tai sprendimas. Nesakykite „aš negaliu“. Jei tiesa pasakius, tai „nedarysiu“. Bet jei galite pasakyti: „Nedarysiu“, taip pat galite pasakyti: „Aš padarysiu“.

Tad pirmiausia turite atleisti kiekvienam žmogui, kuris, jūsų manymu, jus atstūmė.

2. Paveskite kartėlį, pasipiktinimą, neapykantą ir maištą Kristui

Tai yra keturios reakcijos, kurios taip dažnai lydi giliai įsišaknijusį atmetimą.

3. Priimkite tai, kad esate priimtini Kristuje, kad Dievas jus priima

Leiskite dar kartą pabrėžti, kad tai nereiškia, kad Jis tiesiog jus toleruoja. Jis jus myli. Jis domisi jumis. Jis rūpinasi jumis. Nežinau, kiek jaunų žmonių tai sakiau ir mačiau, kaip jų veidai pašviesėjo kai jie tai išgirdo.

4. Yra dar vienas dalykas, kurį turite padaryti, ir nepamirškite to: turite priimti save

Kartais tai būna pati sunkiausia dalis. Aš sakau Dievo vaikams niekada savęs nemenkinti, nekritikuoti, nes esate Dievo rankų darbas.

„Argi dirbinys klausia meistro: „Kodėl mane tokį padarei?““ (Romiečiams 9:20)

Tai daryti yra ne jūsų reikalas. Dievas žino, ką Jis daro. Tiesiog pasitikėkite Juo. Jei esate krikščionis, tai nėra nuolankumas, kai kritikuojate save; tai maištas. Niekada savęs nemenkinkite. Jūs esate Dievo kūrinys, Jo šedevras, kuriam Jis skyrė daugiausiai laiko ir rūpesčio iš visų dalykų, kuriuos Jis kada nors sukūrė visatoje. Jūs esate sąrašo viršuje. Jei tai išgirdę nesijaučiate gerai, nežinau kas dar gali jums padėti.

Gaukite išlaisvinimą

Dabar, kai pažvelgėme į skirtingus atmetimo aspektus, noriu pakviesti jus nuo to gauti išlaisvinimą. Galbūt tai yra jūsų gyvenimo sritis, su kuria jūs niekada anksčiau nesusidūrėte, o dabar Šventoji Dvasia atskleidė tai, ką jūsų protas atsisakė pripažinti. Jei Viešpats jums parodė, kad jūs turite išsivaduoti iš atmetimo ir jūs norėtumėte imtis praktinių veiksmų, raginu jus ištarti toliau pateiktą deklaraciją garsiai. Jei sakydami šiuos žodžius pradėsite raudoti ar verkti, nesusilaikykite! Tokios patirties nenusipirksite už tūkstantį dolerių.

Tėve, aš atleidžiu. Aš pavedu tau kartėlį, apmaudą, neapykantą ir maištą. Dėkoju Tau, Dieve, kad esu priimtinas Kristuje. Aš esu Dievo vaikas. Dangus yra mano namai. Aš priklausau geriausiai šeimai visatoje. Mano gyslose teka karališkas kraujas.

Viešpatie Jėzau Kristau, aš tikiu, kad Tu esi Dievo Sūnus ir vienintelis kelias pas Dievą. Tu mirei ant kryžiaus už mano nuodėmes ir prisikėlei iš numirusių. Atgailauju už visas savo nuodėmes ir atleidžiu kiekvienam žmogui, kaip norėčiau, kad Dievas man atleistų. Visiems, kurie mane atstūmė, įskaudino ir neparodė meilės, Dieve, dabar jiems visiems atleidžiu.

Pasitikiu Tavimi dėl Tavo atleidimo ir tikiu, Viešpatie, kad Tu dabar priimi mane tokį, koks esu Kristuje. Aš esu priimtinas. Esu labai mėgstamas. Aš esu Tavo ypatingos priežiūros objektas. Tu tikrai mane myli. Tu nori manes. Tu esi mano Tėvas. Viešpatie, noriu Tau padėkoti.

Ir aš noriu tau pasakyti dar vieną dalyką: aš priimu save Kristuje tokį, kokį tu mane sukūrei. Aš esu Tavo rankų darbas. Dėkoju Tau už tai, ką padarei, ir tikiu, kad pradėjai gerą darbą manyje ir pabaigsi jį iki Viešpaties Kristaus dienos. Dabar išsilaisvinu nuo bet kokio tamsaus, pikto spaudimo. Paleidžiu savo dvasią, kad džiaugčiausi Tavyje. Jėzaus vardu, Amen.

Mokomasis laiškas

Transkripcija: TL-L085-100-LIT
Paskutinį kartą atnaujinta: 24 Sept 2026
Svetainė: [Derekprince.com/lt/resources](https://derekprince.com/lt/resources)

"„Charakteris, kurį mes
formuojame šiame
gyvenime, nulems, kokie
būsime per amžinybę.
Vieną dieną mes
paliksime savo dovanas,
bet mūsų charakteris liks
su mumis amžinai.""

Derek Prince

[Derekprince.com/lt/resources](https://derekprince.com/lt/resources)